

b) ja šis pakalpojums netika sniegts NATO dalībvalsts bruņoto spēku vienībai, kas izvietota vai nepastāvīgi uzturas Apvienotajā Karalistē, vai civilajam personālam, kas to pavadīja?

(¹) Padomes Direktīva 2006/112/EK, OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 16. maijā iesniedza Cour de cassation (Francija) — Expedia Inc./Autorité de la concurrence, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi, Société nationale des chemins de fer français (SNCF), Voyages-SNCF.Com, Agence Voyages-SNCF.Com, VFE Commerce, IDTGV

(Lieta C-226/11)

(2011/C 211/32)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Expedia Inc.

Atbildētāji: Autorité de la concurrence, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi, Société nationale des chemins de fer français (SNCF), Voyages-SNCF.Com, Agence Voyages-SNCF.Com, VFE Commerce, IDTGV

Prejudiciālie jautājumi

Vai LESD 101. panta 1. punkts un Regulas Nr. 1/2003 (¹) 3. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie liedz valsts konkurences iestādei, pamatojoties gan uz LESD 101. panta 1. punktu, gan uz valsts konkurences tiesību aktiem, uzsākt procesu un noteikt sankcijas par nolīgumiem, uzņēmumu apvienību lēmumiem vai saskaņotām darbībām, kuras var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm, bet kuras nesasniedz sliekšņus, ko Eiropas Komisija ir noteikusi savā 2001. gada 22. decembra paziņojumā par maznozīmīgiem nolīgumiem, kas ievērojami neierobežo konkurenci atbilstīgi Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 81. panta 1. punktam (*de minimis*) (OV C 368/13)?

(¹) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 16. maijā iesniedza Landgericht Düsseldorf (Vācija) — Melzer/MF Global UK Ltd

(Lieta C-228/11)

(2011/C 211/33)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Düsseldorf

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Melzer

Atbildētāja: MF Global UK Ltd

Prejudiciālais jautājums

Vai Regulas (EK) Nr. 44/2001 (¹) 5. panta 3) punktā minētajā jurisdikcijā lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību, tad, ja ir runa par vairāku personu pārrobežu piedalīšanos neatļautā darbībā, ir pieļaujama darbības izdarīšanas vietas abpusēja atzīšana, lai noteiktu vietu, kur iestājies notikums, kas rada kaitējumu?

(¹) Padomes 2000. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercielietās (OV L 12, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2011. gada 3. marta spriedumu lietā T-589/08 Evropaīki Dynamiki/Komisija 2011. gada 17. maijā iesniedza Evropaīki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoionion Pliroforikis kai Tilematikis AE

(Lieta C-235/11 P)

(2011/C 211/34)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Proigmena Systemata Tilepikoionion Pliroforikis kai Tilematikis AE (pārstāvji — N. Korogiannakis, M. Dermizakis, Δικηγόροι)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt Vispārējās tiesas spriedumu;

— atcelt Komisijas lēmumu (DG ENVI) noraidīt apelācijas sūdzības iesniedzējas piedāvājumu attiecībā uz katru no trīs daļām atklātajā uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā DG ENV.C2/FRA/2008/0017 "par pamatlīguma noslēgšanu attiecībā uz Kopienas emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu — CITL/CR" [Kopienas neatkarīgais darījumu žurnāls (CITL) un Kopienas reģistrs (CR)] (2008/S72-096229), kā arī atcelt lēmumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu citam pretendentam;

- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā izskata neatrisinātos jautājumus saistībā ar abām daļām, kā arī prasījumu par zaudējumu atlīdzību, kurus Vispārējā tiesa vēl nav izskatījusi;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās un citus izdevumus, tostarp tos, kas radušies sākotnējā procedūrā, pat tad, ja šī apelācijas sūdzība tiks noraidīta, kā arī tiesāšanās izdevumus, kas radušies saistībā ar šo apelācijas sūdzību, ja tā tiks apmierināta.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ ar šādu pamatojumu:

- acīmredzama kļūda vērtējumā un nepietiekams pamatojums;
- Vispārējā tiesa ir kļūdaini interpretējusi Finanšu regulas ⁽¹⁾ 100. panta 2. punktu un īstenošanas kārtības ⁽²⁾ 149. pantu saistībā ar tās vērtējumu par līgumslēdzējas iestādes pienākumu norādīt pamatojumu;
- Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, noraidot apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentus par vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu.

⁽¹⁾ OV L 248, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 357, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2011. gada 8. marta spriedumu lietā T-37/05 *World Wide Tobacco España*/Komisija 2011. gada 19. maijā iesniedza *World Wide Tobacco España, S.A.*

(Lieta C-240/11 P)

(2011/C 211/35)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *World Wide Tobacco España, S.A.* (pārstāvji — M. Odriozola un A. Vide, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- daļēji atcelt Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-37/05;
- samazināt apelācijas sūdzības iesniedzējai uzlikto naudas sodu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka Komisija esot pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu, piemērojot attiecībā uz *WWTE (World Wide Tobacco España, S.A.)* lielāku koefi-

cientu preventīvās iedarbības nodrošināšanai nekā pārējiem pārstrādes uzņēmumiem. Komisija esot piemērojusi *WWTE* koeficientu preventīvās iedarbības nodrošināšanai tādēļ, ka *WWTE* ietilpst starptautiskajā grupā ar ievērojamu ekonomisku un finansiālu jaudu. Apstākļi, ka divas tās mātes sabiedrības bija īstenojušas izšķirošu ietekmi uz *WWTE* rīcību — kaut arī tas neatbilstot patiesībai — esot tikai uzskatīts par papildu faktoru.

Otrkārt, pakārtoti, Tiesai esot jāpārreķina reināšanas koeficients tiktāl, ciktāl tā uzskatīs, ka kāda no mātes sabiedrībām nav atbildīga par *WWTE* rīcību. Vispārējai tiesai neesot bijis jānoraida *WWTE* apgalvojumi tādēļ, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nebija iekļāvusi savā prasības pieteikumā mātes sabiedrību apgalvojumus, jo tieši mātes sabiedrībām, nevis meitas sabiedrībai, ir jāapstrīd uz tām attiecinātā atbildība. Katrā ziņā pasludinātajiem spriedumiem, kuros ir nospriests par mātes sabiedrību prasībām, tostarp spriedumam lietā T-24/05, ir *res judicata* spēks attiecībās starp solidāri atbildīgām personām.

Treškārt, Vispārējai tiesai neesot bijis jānoraida skaidrības trūkuma dēļ apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvojums, ka, tā kā mātes sabiedrības nav atbildīgas, Komisija esot uzlikusi naudas sodu, kas pārkāpj 10 % robežu no pārdevumu apjoma. Pamatojums esot identisks iepriekšējā punktā izvirzītajam pamatojumam — tikai mātes sabiedrības var apstrīdēt uz tām attiecināto atbildību, un pasludinātajam spriedumam ir *res judicata* spēks attiecībās starp solidāri atbildīgām personām.

Visbeidzot, Komisija esot pārkāpusi pamatnostādnes naudas soda apmēra noteikšanai, neņemot vērā apstākli, ka 1996. un 1997. gadā *WWTE* nebija ievērojusi nolīgumus. Tāpat apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka, tā kā Komisija nav skaidri minējusi šo atbildību mīkstinošu apstākli apstrīdētajā lēmumā, Komisija nevarot apgalvot, ka tā to ņēmusi vērā.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2011. gada 3. marta spriedumu apvienotajās lietās T-117/07 un T-121/07 *Areva u.c.*/Komisija 2011. gada 24. maijā iesniedza *Areva*

(Lieta C-247/11 P)

(2011/C 211/36)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Areva SA* (pārstāve — A. Schild, *Rechtsanwältin*)

Pārējie lietas dalībnieki: *Alstom*, Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- gadījumā, ja Tiesa uzskata, ka saistībā ar strīdu var tikt pieņemts galīgs nolēmums: